

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

13. PROSINCE 2015

Z obsahu:

**Rodinám je svěřeno poslání
vyzařovat Boží lásku**

Homilie Svatého otce
Františka v Nairobi
- strana 2 -

**Svatá Otýlie - patronka
nevidomých**

P. Gottfried Egger OFM
- strana 4 -

**„Uprostřed vás stojí
někdo, koho neznáte, ten,
jenž přichází po mně“**

Prof. Dr. Joseph
Schumacher
- strana 5 -

Ó-antifony (1)

Melanie G. Hostová
- strana 6 -

**Dopis mladé ženě
obsahující sdělení,
jak se připravit k přijetí
nově narozeného Ježíše**

Sv. Jan z Avily
- strana 8 -

**Suma o darech
svatého Josefa (8)**

Isidoro Isolani OP
- strana 9 -

**Redaktoři Světla
se představují**

- strana 11 -

**Kardinál Koch: Islámský
stát je satanistická
teroristická organizace**

- strana 12 -

*„Uprostřed vás stojí někdo, koho neznáte,
ten, jenž přichází po mně.“ (Jan 1, 26-27)*

Annibale Carracci (1560-1609): Sv. Jan Křtěl

Rodinám je svěřeno poslání vyzařovat Boží lásku

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté 26. listopadu 2015 v Nairobi (Keňa)

Boží Slovo mluví o hlubinách našeho srdce. Dnes nám Bůh říká, že Mu patříme. On nás učí, jsme jeho rodina a je stále mezi námi. „Nebojte se,“ říká nám, „já jsem vás vyvolil a slibuji, že vám budu žehnat.“ (srov. Iz 44,2-3)

Tento příslib jsme vyslechli v prvním čtení. Pán nám říká, že nechá na poušti, ve vyprahlé zemi vytrysknout vodu. On způsobí, že děti jeho lidu budou vzkvétat jako tráva a jako bujné vrby. Víme, že se toto proroctví naplnilo sesláním Ducha Svatého o Letnicích. Vidíme však také, že se uskutečňuje všude tam, kde je hlášáno evangelium, a nové národy se stávají členy Boží rodiny, církve. Dnes se raduje-

me z toho, že se uskutečnilo v této zemi. Hlásáním evangelia jste se také stali součástí velké křesťanské rodiny.

Izaiášovo proroctví nás vybízí, abychom hleděli na svoje rodiny a uvědomovali si, jak jsou důležité v Božím plánu. Keňská společnost je dlouhodobě pozehnána solidním rodinným životem, hlubokou úctou k moudrosti starších a láskou k dětem. Zdraví jakékoli společnosti závisí na zdraví rodin.

Víra v Boží Slovo nás volá, abychom pro jejich dobro a pro dobro společnosti podporovali rodiny v poslání, které mají ve společnosti, v přijímání dětí jakožto pozehnání pro náš svět a v obraně důstojnosti každého muže a ženy, poně-

vadž jsme všichni bratři a sestry jediné lidské rodiny.

V poslušnosti Božím Slovu jsme povoláni klást odpor praktikám, které favorizují aroganci mužů, zraňují nebo znevažují ženy a ohrožují život nevinných, dosud nenarozených dětí. Jsme povoláni respektovat se, navzájem se povzbuzovat a dosahovat ke všem, kdo se nacházejí v nouzi. Křesťanské rodiny mají zvláštní poslání vyzařovat lásku Boha a vylévat oživující vodu jeho Ducha. Toto je důležité zvláště dnes, protože vidíme, jak se šíří nově pouště vytvářené materialistickou kulturou a lhostejností vůči druhým.

Dokončení na str. 13

Gaudete! Radujte se! Proč? Pán je blízko! Tak zní poselství třetí neděle adventní. A jak zjistíte při pozorné četbě tohoto Světla, onu Pánovu blízkost lze prožívat různě.

Chtěl bych upozornit jen na jeden způsob chápání Boží blízkosti. A to tehdy, když je člověk od Boha vzdálen, respektive když je v satanově moci, anebo ho satan pokouší. Je zvláštní, a nebylo to dopředu záměrem, že se ve většině předložených textů častěji než jindy hovoří o satanovi – ten opravdu těžce zkouší dnešní svět. V mysli mnohých tak logicky může vyvstat otázka: Proč bych se tedy měl radovat, když satan vítězí? Prostá otázka s jednoduchou odpovědí: Protože Bůh je uprostřed nás. On je totiž konečný vítěz, který zruší svůj trest a odstraní nepřátele lidstva – včetně satana, podobně jako to udělal s izraelským lidem ve Starém zákoně (srov. Sof 3,15-17). Ale... Bůh si ce milosrdně shlédl nesčetněkrát na svůj lid a zachránil jej, ale nikdy ne bez předchozího pokorného uznání vlastní viny a úpěnlivé prosby tohoto lidu. Chápeme?

Je-li tedy Bůh uprostřed nás, je-li blízko, pak se můžeme vnitřně radovat. A to i tehdy, když dochází k přírodním katastrofám, padají ve válkách domy, umírají lidé. Toto jsou smutné a velmi bolest-

Editorial

né události. Ale ten, kdo uvěřil v Božího Syna, v Ježíše Krista, narozeného v Betlémě, a na Golgotě pro spásu všech lidí ukřižovaného, má v jeho blízkosti pocit bezpečí, který se proměňuje v radost ze spásy, jež je na konci veškerého boje a utrpení.

Je výzvou doby, nejen té adventní, aby se každý poctivý katolík nebál zviditelnit skrytého Ježíše, vždy a všude; hlásat to, co on hlásal (a ne vlastní výklad), konat to, co on konal (a ne jen něco a někdy, když nás to zrovna moc nestojí). Tak jako to ve své době dělala Panna Maria a svatý Jan Křtitel. (str. 5-6)

Důležitá věc při pohledu na Jana Křtitele, kterého můžeme označit za moderního světce: byl přísný sám k sobě a říkal nezkrášlenou pravdu. Proto byl tak úspěšný misionář... i když později za zaplatil životem. Jeho modernost spočívá v radikalitě – ne té teroristické, ale v té milující. On tak miloval Boha Otce a přicházejícího Božího Syna Ježíše Krista, o jehož narození uslyšel skrze Božího Ducha již v lůně své matky, že nemohl jinak, než celý svůj život zaměřit jen na Něho, a to velmi radikál-

ně – žil na poušti, živil se kořínky rostlin, v tichu rozjímal o Boží přítomnosti a působení ve světě. I my, katolíci současnosti, máme být stejně radikální. Jistě, nemůžeme vyjít na poušť a dělat totéž co Jan Křtitel. Ale můžeme a máme být radikální tam, kde žijeme, v tom, co všechno náš život přináší – k tomu nám pomáhá dobrá znalost Boha, zjeveného v Ježíši Kristu, a jeho přikázání (daná pro dobro člověka a snadnější cestu ke spáse). Jak Boha poznáváme? Skrze Ducha Svatého v modlitbě, v životě ze svátostí, ve ztišení a rozjímání, při četbě Písma svatého, ze studia katolické nauky – apoštoly počínajíc... Máme ve zbývajícím čase letošního adventu o čem přemýšlet a co napravovat.

K tomu nás vyzývá i svatý Jan z Avily, jenž také píše, abychom se hořce káli z času, který jsme strávili v neznalosti Boha. (str. 8-9) V době adventní, v Roco milosrdenství, ve prospěch a pro spásu vlastní duše: Obráťme se! Nenechajme Ježíše ve svých hříchem zatížených srdcích mrznout! Čiňme pokání i z toho nejmenšího provinění! Jen tak dobře připravíme své srdce pro přebývání božského Dítěte, které potřebuje naši vřelou lásku, osvědčenou skutky.

Daniel Dehner

Jestliže tě minulá neděle povzbuzovala k naději, tato tě vybízí přímo k jásové radosti. Je to pravá radost, pro kterou stojí za to zříct se každého jiného potěšení. Proto ji nepochopí ani neprožije ten, kdo ulpívá na věcech tohoto světa. Vypros si srdce tak čisté, aby bylo schopné vidět Boha.

Jediným skutečným pramenem tvoji radosti je totiž sám Pán: *A Pán je blízko!* Chápeš, co to pro tebe znamená? Jeho příchod je darem milosti a bezmezná Boží štědrosti. Přichází, aby *zrušil tvůj trest*. Sám sis ho přivodil hříchem, neboť skutky temnosti tě odloučily od Pána, zbavily tě jeho přítomnosti, zavedly tě do temné pustiny daleko od jeho tváře a od jeho společenství. Ale nyní je chce Pán obnovit a sám za tebou přichází. Aby jeho přítomností již nic nebránilo, chce *odstranit tvé nepřátele*, které sis tak lehkomyšlně a trestuhodně vpustil do svého domu. Přišel svou smrtí *zrušit smrt a vzkříšením obnovit život*⁽¹⁾. Může se ti vůbec dostat většího daru, než jakým je skutečnost, že *Pán k tobě obnovil svou lásku*? Jeho milost v tobě obnovila jeho podobu, aby mohl *jásat nad tebou jak v den svátku*.

Jak odpovíš na tak velkou Boží přízeň? *Radujte se, radujte se stále v Pánu!* Tato opravdová, v Bohu zakořeněná radost musí prostoupit celou tvou bytost. Má se navenek projevovat radostnou a vlídnou ušlechtilostí, a to tak výrazně, aby to mohli konstatovat všichni lidé. Tvé laskavé jednání a tvá nestrojená podmanivě nakažlivá radost musí být neklamným svědectvím, že ses zcela odevzdal a zasvětil Bohu. Proto tě netíží starosti: kdo spočinul v Bohu, radostně plní jeho vůli, a má-li nějaké potřeby a tužby, neupadá do netrpělivé ustaranosti, která bývá zdrojem smutku, ale postačí mu, když je *modlitbou a prosbou oznamuje Bohu*, a to s takovou důvěrou a jistotou, že mu už současně děkuje za jeho laskavou péči a vyslyšení.

Radostné tušení, že není nic lepšího než podřídit se svaté Boží vůli, přimělo četné zástupy, že vyšly daleko na poušť vyhledat vyvoleného proroka, který by jim spolehlivě řekl, jaká je tato vůle a *co májí dělat*. Ani ty nespolehej na své vlastní nápady a názory, ale dej se vést od spolehlivého Božího svědka, i kdyby bylo za ním třeba jít daleko, až na poušť. Nej-

Pán je blízko

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Přichází silněji, než jsem já.

lépe je totiž Boha slyšet tam, kam nedoléhá okázalý, ale prázdný a nicotný hlokoz tohoto světa.

Co radí Jan těm, kteří ho vyhledali? Že sdílet vnitřní radost z Pánovy blízkosti nejde bez ochoty sdílet s druhými své hmotné statky. Jak by se mohl s tebou radovat ten, kdo nemá, čím by se oděl? Jak by ti mohl uvěřit ten, kdo trpí hladem? Teprve až se s ním rozdělíš o všechno, co máš, může poznat, že jsi v sobě opravdu *obnovil svou lásku*, a může se z toho také těšit. Pak se vaše radost z radosti tak rozhojní, že budete spolu *veselím jásat jako ve dnech svátku*. Kdo nevykročil za hranice do sebe zahleděného sobectví, nemá ani tušení, co je pravá radost.

Sleduj to jako svůj hlavní cíl i při výkonu svého povolání. Jestliže sám Pán přichází za tebou, aby ti sloužil, čím jiným má být každá tvoje práce než službou bližním? *At nejsou tvoje ruce malátné!* Bez radosti, jakou působí tvým bližním i tobě dobře a s ochotou vykonaná služba, nikdy bys nemohl být spokojen *se svým žoldem*. Pokládej za největší odměnu, že se tak můžeš vydat za bližním stejnou cestou, kterou přichází Pán. *Všechno ostatní ti bude přidáno*.⁽²⁾

Nepřeslechni však i Janovo vážné varování. Aby Pán mohl pak přijít jako *vítěz v radosti*, musí být odstranění všichni, kdo ji maří. Jeho milostivý příchod má i svou druhou stránku a Boží prorok ji nesmí zamlčet. Pánův příchod je také příchodem soudu nad světem. Pán přijde pročistit svůj mlat i svou zahradu. Z mlatu chce sebrat čistou pšenici a v zahradě chce mít jen dobré plodné stromy. *Seke- ra již je přiložena ke kořeni stromů. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a vhozen do ohně*.⁽³⁾

Proti tomuto ohni, který stráví všechny nicotné plevy, staví Předchůdce ještě další, zcela jiný oheň. Mluví o něm jako o *ohni křtu*, který je cenou nejvyšší radosti. Ježíš ho s sebou nese, aby ho *hodil na zem, a horoucně si přeje, aby se vznal*⁽⁴⁾. I tento oheň páli, ale je to žár Života a Boží-

Liturgická čtení

1. čtení - Sof 3,14-18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: „Neboj se, Síóne, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jak za dnů shromáždění.“

2. čtení - Flp 4,4-7

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním.

Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Evangelium - Lk 3,10-18

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“

Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“

Dokončení na str. 5

ho Ducha. Pálí, protože dokonale očišťuje. Dříve než jím bude pokřtěn kdokoliv z lidí, bude jím pokřtěn sám Pán. Je to tedy křest vpravdě královský. Ježíš po něm nepřestává toužit a čekání na tento křest ho dokonce *tíží, dokud se nevykoná*⁽⁵⁾. Bez tohoto křtu by totiž nemohl vrátit světu radost, která se dnes ohlašuje. Nezalekni se této královské cesty. Buď připraven podstoupit spolu s Ježíšem *křest Ducha*, jediný zdroj a bezpečnou záruku oné nevýslovné a nekončící radosti. Pros ho, aby tě beze zbytku naplnila. *Pán je má síla a statečnost, bez obavy mohu doufat*.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. 1. velik. preface; ⁽²⁾ srov. Mt 6,33;

⁽³⁾ Mt 3,10; ⁽⁴⁾ srov. Lk 12,49; ⁽⁵⁾ srov. Lk 12,50;

⁽⁶⁾ Iz 12,2

Svatá Otýlie – patronka nevidomých

Svatá Otýlie, dcera alsaského knížete Eticha, je uvedena pro Alsasko a alemánskou oblast v liturgickém kalendáři 13. prosince. Dodává naději nemocným při očních chorobách. Světice patřila ve středověku k nejvíce uctívaným svatým.

Šlechtický původ, narozena slepá

Otýlie se narodila okolo roku 600. Jejím otcem byl Eticho, který měl sídlo v Ober-Ehnheimu a na Hohenburgu, kde byl pozdější „klášter sv. Otýlie“. Jeho žena Beresinda mu porodila děvčátko, které bylo podle tradice slepé. Proto ji otec zapudil. Jedna děvečka se ujala ubohého dítěte a vzala je na vychování do kláštera. Možná to byl Baume-les-Dames u Besançonu.

Dcera světla – Otýlie, Odilie

Tam přijalo dítě křest od biskupa Erharda z Regensburgu. Při přijetí svátosti křtu bylo dítě zbaveno slepoty. Tak získala jméno Otýlie či Odilie – „Dcera světla“. Určitě mohl být tento legendární motiv výpovědí o světle darovaném křtem, o světle vnitřního oka víry. Člověk se má stát vidoucím pro to, co s ním Bůh zamýšlí. Bůh mu pro to ale musí otevřít oči.

Zakladatelka kláštera „Hohenburg“ a první abatyše „Odilienbergu“ (Mont Sainte-Odile)

Otýlii později přivezl její bratr Hugo aus Baume zase zpátky do vlasti, kde byla pověřena vedením kláštera „Hohenburg-Odilienberg“. Klášter leží jižně od Štrasburku v kraji Vogézy. Dodnes nese klášter jméno světice: Odilienberg. Byla první abatyší v tomto klášteře augustiniánek.

Protože tenkrát v Alsasku nebyl ještě žádný ženský klášter, směřovalo do tohoto kláštera mnoho žen. Existují prameny, které říkají, že v klášteře bylo ubytováno až 130 jeptišek. Abatyše Otýlie byla svým příkladným životem vzorem pro své sestry. Mnoho si četla v Bibli a byla pilná v modlitbě a v lásce k bližním. Toto dokazovala různými skutky milosrdenství.

Další zakládání: hospic pro nemocné a klášter sv. Martina

Protože pro trpící bylo velmi obtížné vystoupit v zimě ke klášteru Hohenburg, zřídila Otýlie na úpatí hory kostel, který zasvětila sv. Martinovi. Vedle kostela posta-

vila hospic pro trpící a nemocné lidi. Stal se z něj klášter „Niedermünster“ na úpatí Hohenburgu. Dodnes je kostel sv. Martina svědkem milosrdenství svaté Otýlie.

Její úcta k Janu Křtiteli, její smrt

Světice zvláště uctívala sv. Jana Křtitele. Jemu vystavěla na Hohenburgu malý kostel. Vedle něho si zřídila klášterní celu. Stále znovu se sv. Otýlie uchýlovala k modlitbě do této cely. Když světice cítila, že se blíží její konec, svolala sestry do „Janovy kaple“. Odporučela se jejich modlitbám. Potom poslala sestry zase do klášterního kostela modlit se. Když se sestry vrátily zpátky, našly ji už mrtvou. Jejich vroucími modlitbami byla povolána zpět k životu. Otýlie prohlásila: „Proč se znepokojujete? Lucie (myslela Lucii ze Syrakus, která měla ten den svátek) byla u mě a já jsem viděla, co člověk očima nevidí, a slyšela, co ušima neslyší, nýbrž může vnímat jenom srdcem.“ Potom uchočila kalich, přijala Eucharistii a zemřela. Tento kalich se na Odilienbergu ukazoval ještě v roce 1546. Dlouhou dobu z něho dávali poutníkům pít.

Hrob zakladatelky

Po smrti sv. Otýlie bylo její tělo uloženo v kamenném sarkofágu a pochováno ve vlastní kapli. Od 9. století se tam

Svatá Otýlie

uctívá až dodnes. Jedna relikvie paže se uchovává v Praze. Další relikvie najdeme v Lisabonu, Veroně, Corbii a Taingu u Erdingu v Bavorsku.

V roce 1546 zpusťošil klášter na Hohenburgu požár. Od té doby je klášter sestter augustiniánek zrušen.

Potom hlídali hrob světice premonstrátsťi mniši a udělali z Odilienbergu známé poutní místo, zvláště pro nemocné s očními chorobami. Zmatky Francouzské revoluce učinily konec působení těchto mnichů.

Dřívější klášterní prostory jsou dnes majetkem diecéze Štrasburk. Skrývají v sobě hotel pro poutníky a konvent sester.

Poutní místo, studna sv. Otýlie

Denně přichází k jejímu hrobu množství poutníků a turistů. Dodnes prosí nemocní s očima u sv. Otýlie o uzdravení. Odilienberg je oblíbeným poutním místem zvláště pro Alasany a Němce z jižních oblastí. Nikdo neprojde okolo Otýliiny studny, aniž by si tam neumyl oči nebo se alespoň nepotřel vodou.

Kult a patronáty

Úcta ke světici byla vyhlášena už v 10. století v Kolíně, její úcta našla odezvu také mimo Německo, zvláště v Itálii. Potom v době reformace ustala, ale od 17. století nabyla znovu na významu. Poutní místa v Bádensku a Bavorsku se jmény „Otilien“ nebo „Odilen“ připomínají její úctu dodnes.

U sv. Otýlie jde vždycky o dvojí vidění, o duchovní a o tělesné. Protože ona říká důležité slovo: „Slepý je jenom ten, kdo nemá oko víry.“

Papež Pius XII. prohlásil 6. června 1946 sv. Otýlii za patronku Alsaska. V umění se světice zobrazuje takto: Na otevřené knize nese, jako dvě perly nebo drahokamy, dvě oči. Dalšími atributy jsou augustiniánská kutna nebo abatyšská zakřivená hůl.

Světice není jenom patronkou Alsaska, ale také obce Arlesheim ve Švýcarsku. Toto místo bylo totiž darováno roku 708 klášteru Odilienberg.

Světice je patronkou nevidomých a vinařů. Je vzývána především při nemocech očí a uší, také při bolestech hlavy.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25-26/2013 přeložil -mp-

„Uprostřed vás stojí někdo, koho neznáte, ten, jenž přichází po mně“

„Uprostřed vás stojí někdo, koho neznáte, ten, jenž přichází po mně.“ Tak odpověděl Jan Křtitel, když se ho ptali, kdo je a co jeho poselství obsahuje. Křtitel neoznamuje sám sebe, nevykládá ani jednoduše starozákonní proroctví, které vyslovili proroci před ním, ale zvěstuje Ježíše z Nazareta, o němž říká, že on je Mesiáš, na kterého čekají národy. Křtitel hlásá největšího z proroků, který je už tady, a přesto teprve přijde, který už teď působí v skrytu, ale bude stále zřetelněji vystupovat se svým božským posláním a stále zřetelněji bude zjevovat znamení svého božství.

Tento Ježíš z Nazareta je také dnes skrytě přítomen v našem světě, a také dnes skrytě v něm působí. Na tom se nic nezměnilo. Změnil se jenom způsob jeho existence a způsob jeho působení. Dnes je přítomný a působí v tajemství církve a ve svátostech, zvláště ve svátosti eucharistie. Eucharistie je ústředním bodem jeho církve. Současně je dnes také ve všech těch, kteří jsou s ním spojeni ve víře a lásce. Je také v nás a působí skrze nás, když bereme jeho slova za svá a jeho činy jsou našimi činy, když dosvědčujeme ve světě jeho i své poselství. My všichni jsme povoláni ukazovat na něho, tak jako na něho ukazoval Jan Křtitel, a seznamovat s ním svět, když mocní tohoto světa o něm mlčí jako hrob, přecházejí jeho osobu a působení na veřejnosti, dnes více než za 2000 let dějin křesťanství.

Jestliže dnes je naším posláním zvěstovat skrytého a přítomného Krista svými slovy a činy, pak tím následujeme příklad Jana Křtitele. On je předchůdcem a hlasatelem Boha, který se stal člověkem, my jsme ale následovníky tohoto člověka podle svého povolání. Svým životem a působením dosvědčoval Křtitel toho, který tu byl ve skrytu a je ještě dnes, toho nepochopitelně věčného Boha a Syna nebeského Otce, který v plnosti času přišel k nám jako člověk.

Se zřetelem k našemu povolání zvěstovat svými slovy a činy skrytého a přítomného Krista, smíme se dívat také na

Marii, Matku Ježíšovu. Také ona dosvědčovala nepochopitelného věčného Boha svým životem, ale jiným způsobem než Jan Křtitel. Zatímco on působil jako prorok, Maria to činila jako Matka přicházejícího. Zatímco on to konal aktivněji, ona to činila více pasivně.

Jan připravoval Vykupiteli cestu a činil skrytého přítomným především tím, že se sám umrtvoval, že byl přísný na sebe samého a že byl neúplatný ve svých slovech a tím své posluchače hluboce ovlivnil. Také v tomto ohledu to máme dělat tak, jak to dělal on. Také dnes hledáme marně ve svém středu nejenom Krista, nýbrž také Boha Otce.

Adventní poselství se dnes ještě více vyprázdnilo, pokud se vůbec ještě zvěstuje. Ano, ještě se vzácně zvěstuje adventní poselství o jeho přítomnosti, ale ještě vzácněji se prožívá.

V naší době vládnu jině mocnosti, ty bezbožné mocnosti, o nichž se říká, že vůbec neexistují. Skrze ně a s nimi vládne lhostejnost a zlomyslnost, svádění a lež, nemravnost a nevěrnost, nenávisť a krutost. Náš veřejný život je ovládán strašným způsobem protibožskými mocnostmi, které jsou na nejlepší cestě nejenom

Jacopo di Arcangelo (kolem 1441-1493):
Sv. Jan Křtitel (detail)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“

I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“

Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst.

zničit křesťanství, nýbrž každé náboženství a každý vztah k nadpřirozenu už v zárodku. Mnoho pastýřů a ještě více věřících se jimi nechávají ovlivnit a zmašt.

Tyto mocnosti působí tak, že omezují člověka stále více na jeho živočišnou podstatu, na to, co má společné se zvířaty.

To se děje s takovou horlivostí, s takovým fanatismem, že to skoro bere dech. Nesmíme před tím zavírat oči.

Zesvětštění a nevěra nerostou dnes jenom mimo církev. Nevyvádějí jenom lidi stále znova z církve, nýbrž zahnízdily se také v církvi, která je unavená a ve své síle víry stále více oslabovaná.

Připomeňme si jenom ten gigantický boj, který vedou bezbožné mocnosti pomocí totální sexualizace společnosti a veřejného života proti manželství a proti rodině. V tomto boji jde nakonec o to, aby bylo podryváno křesťanství a církev, aby byly odděleny od nové doby, doby, v níž se dosazuje člověk na místo Boží a v níž triumfuje bezpráví. Nazývají to „dobou Vodnáře“.

Výzvou doby, která se týká také nás všech, je zviditelnit skrytého Krista, a to nejenom v tomto adventu, ale vždycky. To, co on hlásal a konal, to musíme také hlásat a konat. V této věci je nám Jan Křtitel příkladem. ►

► Když následujeme Krista a zastáváme se jeho poselství a hlásáme je, jak to dělal Křtitel, pak ho zviditelňujeme v našem světě. Když vstoupíme zcela do jeho služby, pak vystoupí On skrze nás ze svého skrytu. Pak budeme pomáhat budovat jeho království, království pravdy a života, svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a míru.

Jan Křtitel byl přísný sám k sobě a říkal lidem nezkrášlenou pravdu. V tom to spočívá. Musíme být přísní sami k sobě a nesmíme se bát říkat pravdu. Naproti tomu jsme příliš často shovívaví k sobě a příliš ustrašení v ohledu na své nasazení pro pravdu, v ohledu k odhalování propastné prolhanosti lidí našich dnů. „Kniže tohoto světa“ byl Ježíšem označen jako „otec lži“ (srov. Jan 8,44), a tam, kde vládne, tam vládne lež. Bůh očekává od nás všech obrácení v této věci – v této adventní době, očekává od nás, že budeme přísní k sobě a že se nebudeme bát říkat pravdu. V podstatě je tomu tak, že jedno podmiňuje druhé. Když jsme přísní k sobě, poznáváme pravdu a můžeme se za ni zasadit. A když prosazujeme pravdu, budeme pak také přísní sami k sobě. Toto dvojí snažení bychom měli spojit v této adventní době s dobrou zpovědí, které věnujeme žádoucí čas, a s předsevzetím uctívat do budoucna Křtitele od Jordánu, důvěřovat v jeho přímělu a napodobovat ho. Jan Křtitel je moderní světec.

Kristus chce vystoupit v našem světě skrze nás. Chce jej tak do jisté míry znovu vykoupit, v hodině, ve které se chystá sám sebe zbožstit a tak se zničit a přivodit svůj zánik. Když si vezmeme za příklad poselství Jana Křtitele, pak se stane skrytý Kristus viditelným v našem světě a s ním také věčný Bůh. Pak na zemi zřídí své království pravdy a života, svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a míru. Poselství a příklad Křtitelův spočívají především ve varování, abychom byli přísní vůči sobě samým a neuplatní ve službě pravdě, pravdě evangelia. Kristus, náš Vykupitel a náš Soudce, přijde jednou znovu, aby nás odměnil za věrnost v jeho službách. Svým konáním a ochotou budujeme dnes a zítra svoji věčnost.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25/2014 přeložil -mp-

Ó-antifony (1)

Nejvyšší stupeň přípravy na Vánoce představují tzv. „Ó-antifony“, které se zpívají posledních sedm dnů před vánoční vigilií. Je to jedinečná příprava na slavnost. Jsou to úvodní zpěvy k Magnificat při nešporách od 17. do 23. prosince. Jsou tak nazvány proto, že začínají zvoláním „Ó!“ Tyto zpěvy vznikly v 6. a 7. století a byly původně antifonami k Benedictus při zpěvu chval. Patří k typicky adventním bohoslužbám. (Dříve bylo devět takových antifon.) Nemají jenom stejné melodie, nýbrž také stejnou stavbu, která byla převzata z římské kolekty – mešní modlitby:

1. Oslovení přicházejícího Pána titulem nebo obrazem – např. Ó moudrosti..., Ó kořeni Jesse..., Ó východe slunce...

2. Obraz se vedlejší větou blíže vysvětluje a rozvádí.

3. Prosba se uvádí roztouženým: *veni – přijď*, potom následuje prosba o vykoupění, opět znázorněná v obrazu. Tyto vznešené úvodní zpěvy jsou shrnutím všech prorocství o Vykupiteli. Melodie těchto písní je plná údivu a touhy. Zaznívá z nich současně touha Starého zákona a pohanského světa po Vykupiteli: „Vyros, nebe,“ Spasitele.

Těch sedm písní ukazuje také myšlenkový vývoj: Vidíme nejprve Božího Syna v jeho dřívějším životě jako nestvořenou Moudrost⁽¹⁾, která stvořila svět a „všechno moudře a s láskou uspořádala“. Toto stvoření světa je příkladem mnohem vyššího duchovního stvoření skrze vykoupění! To nám může přinést Vykupitel. Ve třech následujících antifonách vidíme Vykupitele ve Starém zákoně jako Boha Zákona a vůdce lidu na poušti, jako kořen Jesse, jako potomka Davidova a vítězného Krále, jako klíč Davidův, tj. splnění a odkrytí všech tajemství a předobrazů Starého zákona. Prosíme, aby Vykupitel přinesl splnění všech těchto zaslíbení.

V páté antifoně vstupujeme do přírody a vidíme ve slunci nádherný symbol Vykupitele. Tento obraz je nám běžný z vlastních slov Kristových. Kéž by nám byl skutečně duchovním sluncem!

V šesté antifoně vidíme také pohany, jak natahují své ruce po Vykupiteli, který spojí židy a pohany v jeden Boží lid. Vo-

láme Vykupitele k jednomu velikému adventu pohanů.

Sedmá antifona spojuje všechna předcházející volání s posledním a jmenuje Vykupitele jménem, které mu dal prorok: Emanuel, to je „Bůh s námi“.

Poukážeme ještě na to, že se začáteční písmena sedmi mesiánských řečí dají číst nazpět jako dvě latinská slova: *Ero cras* – „budu (tady) – zítra“.

I když tento pomocný verš nebyl písmatelem zamýšlen, slouží jako dobrá pomůcka k zapamatování. V následujících odstavcích uvedeme úvahy na Ó-antifony jednotlivých dnů.

17. prosince – první Ó-antifona

„Ó Moudrosti, ty vycházíš z úst Nejvyššího, ty se rozpínáš od jednoho konce světa ke druhému, ty mocně a mírně řídíš všechno: přijď a nauč nás cestě rozumnosti!“

(O Sapientia, quae ex ore Altissimi procediisti, attingens a fine usque ad finem, fortiter suaviterque disponens omnia: veni ad docendum nos viam prudentiae!)

Život Božího Syna před věky v lůně Otce a jeho zjevení ve stvoření. Vykupitel, kterého smíme uctívat jako slabé dítě v jeslích, je Moudrost, vycházející od věčnosti z Otce. Věčná Moudrost, která k nám přichází ve Vykupiteli, ozářila všechno, co je zde, celý vesmír, nebe i zemi, anděly a lidi, hmotu i ducha. „Moudrost moudrých se ztratí a rozum rozumných ulétne.“ (Iz 29,14) „Nezasáhl snad Bůh bláznovstvím moudrosti světa?“ (1 Kor 1,20) Moudrosti, přijď, nauč nás cestě moudrosti.

18. prosince – druhá Ó-antifona

„Ó Hospodine, vůdce Izraelova domu, ty ses zjevil Mojžíšovi v ohni hořícího trnitého keře a dals mu zákon na Sinaji: přijď a vysvobod' nás s velikou mocí!“

(O Adonai, et Dux domus Israel, qui Moysi in igne flammae rubi apparuisti, et ei in Sina legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento!)

Druhá božská osoba měla nejprve účast na stvoření, o tom se zpívalo v první antifoně. Teď ji vidíme, jak kráčí Boží říší Starého zákona. Kristus byl tím „Bohem smlouvy“ (Adonai) vyvoleného národa. On uzavřel smlouvu s Noemem, Abrahá-

mem, Izákem a Jakubem, s Mojžíšem. On byl průvodcem židovského národa dějinami. V antifoně jsou uvedena jenom dvě Boží zjevení místo všech ostatních: hořící trnitý keř a předání Zákona na Sinaji za blesků a hromů, současně obrazy přicházejícího vánočního světla. Prosba navazuje na vysvobození z Egypta, které je předobrazem vykoupění z jářma ďáblov.

19. prosince – třetí Ó-antifona

„Ó Kořeni Jesse, ty stojíš jako znamení národům, před tebou zmlknou ústa králů a národy tě budou vzývat: přijď a vysvobod' nás, už neprodlévej!“

(O Radix Jesse, qui stas in signum populorum, super quem continebunt reges os suum, quem Gentes deprecabuntur: veni ad liberandum nos, jam noli tardare!)

Boží moudrost, Adonai, silný Bůh, se stal současně člověkem s tělem a krví, z domu Jesseova, otce krále Davida. Opravdu ztratila někdejší královská rodina slávu, stala se osekaným, nevzhledným pahýlem kořene. Ale z tohoto pahýlu vykvetl výhonek, král světa. „Bude vládnout od moře k moři, od Řeky až do končin země. Před ním se skloní Zvíře⁽¹⁾, jeho nepřátelé budou lízat prach; králové Taršíše a ostrovů odvedou daně, králové ze Saby a ze Seby podají obětní dar; všichni králové se před ním budou klanět, všichni pohané mu budou sloužit.“ (Ž 72,8–11) „Bude veliký a bude nazýván Syn Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida; bude kralovat nad Jakubovým domem na věky a jeho království nebude mít konce.“ (Lk 1,32–33)

Navzdory všemu protivenství a všemu pronásledování zřídí si na zemi svoje království, říší pravdy, spravedlnosti, milosti, svatou církev. Ten lidmi pohrdaný, na kříž přibitý si učiní z kříže svůj královský trůn na znamení pro národy. „Přijď a vysvobod' nás, už neprodlévej!“ Volání světa po Kristu Králi, který „svrhne knížete tohoto světa“ (srov. Jan 12,31). Satan, „bůh tohoto světa“ (2 Kor 4,4), následkem dědičného hříchu na sebe strhl vládu nad námi lidmi. On vykonává svoji vládu nad lidstvem hlavně tím, že je svádí k odpadu od Boha, vede lidstvo k nejhorším modloslužbám a nechává se sám uctívat v chrámech a svatyních pohanů. Často na sebe bere dokonce podobu „anděla světla“ (2 Kor 11,14). Kdo by necítil dnes, v dobách, kdy víra v Boha a Krista

ve velkém měřítku mizí, kdy se bezbožná propaganda nezadržitelně šíří, kdy mocnosti lži a převratu tak směle zvedají hlavu, aby svrhly Boha z trůnu, kdo by necítil dnes moc ďábla? Není to, jako bychom se rychlými kroky přibližovali těm časům, kdy duch podsvětí bude zase odvázan (Zj 20,3), aby činil znamení, která by svedla dokonce i vyvolené? (Mt 24,11)

„Přijď, neprodlévej!“ Pohled, jak velice se lidstvo naší doby upsaló říši satanově. Všechny dobré, svaté mocnosti se od lidstva odvrátily: věrnost, spravedlnost, mír, vzájemná důvěra, láska. Vybuduj si svoji říši mezi námi. Přijď království tvé!

20. prosince – čtvrtá Ó-antifona

„Ó Klíči Davidův a žezlo Izraelova domu, když ty otevřeš, nikdo už nezavře, když ty zavřeš, nikdo už neotevře: přijď a vyveď ze žaláře spoutaného, jenž sedí v temnotě a ve stínu smrti!“

(O Clavis David, et sceptrum domus Israel; qui aperis, et nemo claudit; claudis, et nemo aperit: veni, et educ vincitum de domo carceris, sedentem in tenebris, et umbra mortis.)

Kristus je „klíčem Davidovým“, tj. on je otevřením všech tajemství Starého zákona, je také držitelem veškeré moci v říši Boží.

Vznešená moc přicházejícího Vykupitele! Jemu byl předán klíč správy domu Izraelova (Iz 22,22), to znamená království Božího. Má vládu nad milostmi a dobry církvě, nad duchem, nad vůlí a nad srdci lidí. On má osud církvě ve svých rukou. On má moc nad bouřemi, které zuří proti církvi a proti duším, nad nepřáteli, nad bludy a falešnými zásadami, nad nevěrou, nad všemi nepřáteli Boha a Krista, nad Odpůrcem a jeho pomocníky, nad světem, nad tělem a vášněmi... Jemu je dána „veškerá moc“ (Mt 28,18). „Ty otevřeš, nikdo už nezavře.“

„Přijď a vyveď ze žaláře spoutaného.“ Svoji mocí, svým klíčem vstupuje Vykupitel do žaláře, v němž chradne ubohý hříšný člověk ve tmě a ve stínu smrti: zajatec satanův, zajatec hříchu, který ho ponižuje, zneuctňuje, bere mu ušlechtilost dítěte Božího, snižuje ho na úroveň zvířete, vrhá ho do výkalů neřesti a zvrhlosti. Který zahaluje ducha tmou, srdce naplňuje zlými pudy a sklony, činí ho příbytkem nečistých duchů, znesvěcuje chrám Boží. Zajatec vášní, smyslnosti, pýchy, závisti,

chtivosti očí, chtivosti těla, pýchy života. „Klíči Davidův, přijď a vyveď spoutaného ze žaláře“ ke svobodě. To je prosba církve o sílu, abychom byli osvobozeni od hříchu, také od nejmenšího vědomého hříchu a nevěrnosti. Šťastná je ta duše, která je vedena Pánem ze zajetí ke křesťanské svobodě! Ta se nadechne nebeského vzduchu! Její vůle se vždycky stane, protože je stále v jednotě s vůlí Boží, které je všechno podřízeno a která vede, dává a bere, uspořádává a připouští. Její moudrost je nebeská, pozemskému smyslu nepochopitelná. Její mír je hluboký, je pojištěna proti všemu porušení.

Co nám chce Pán svým příchodem přinést velkého, nebeského? A především svým druhým příchodem. Když zmrtvýchvstáním porazil posledního nepřítele a zlomil poslední pouta. Vítězství a triumf církve, jejího učení a působení, když v soudu světa bude uznána před dějinami světa a celého lidstva tím, čím ve skutečnosti je: tělem Kristovým, prodchnutá Kristem, naplněná Kristem, archa, která zachránila lidstvo. Věčnou, blaženou svobodou v Bohu pro nás všechny, kteří jsme v pozemském životě byli napojeni na Krista a jeho církev a teď jsme směli přijmout pozvání: „Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte jako dědictví království připravené pro vás od založení světa.“ (Mt 25,34) „Napřimte se a pozvedněte hlavu, protože vaše vysvobození je nablízku.“ (Lk 21,28)

(Pokračování)

Prameny: Benedikt Baur, OSB, Werde Licht, 1. díl a Pius Parsch, Das Jahr des Heiles Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25/2014 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Tj. poražené pohanské státy. [pozn. red.]

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „PROJÍT BRÁNOU MILOSRDNÉHO SRDCE JEŽÍŠOVA“**, která má přímou souvislost se Svatým rokem milosrdenství, vyhlášeným papežem Františkem. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 2.-3. ledna 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 21. prosince 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Dopis mladé ženě obsahující sdělení, jak se připravit k přijetí nově narozeného Ježíše

Jak musíte být uspěchaně zaměstnaná v průběhu tohoto svatého období přípravy ubytování pro Hosta, který k vám má přijít! Představuji si, že vás vidím tu jako snažící se Martu a tu klidnou jako Magdalénu, připravující poskytnout vašemu přichozímu Spasiteli službu pro duši i tělo; a obě si Ho zaslouží, neboť On je dobrý Bůh. Ó blažený čase, který přinášíš před naše myslí pravdu, že Bůh přišel v těle, aby přebýval mezi námi, aby osvětlil naši tmu a vedl naše kroky na cestě pokoje, takže jsoouce jeho bratry, můžeme sdílet jeho dědictví.

Ovšem, že můžete vážně toužit po Kristově příchodu a připravovat své srdce, aby bylo místem jeho přebývání, neboť lidé si přáli jeho příchod dávno před jeho narozením, takže Prorok Ho vystihuje jako „toho, po němž touží všechny národy“ (srov. Ag 2,7)⁽¹⁾. Ježíš dává sám sebe těm, kteří Ho úzkostlivě hledají. Vybraná jídla jsou odhozena jako taková, která nemohou být ochutnána, a stejně tak ti, kteří touží po Boží přítomnosti, Ho nemohou ocenit, jak by měli. Náš Pán slyší „přání pokorných“ (Ž 10,17) a sklání své ucho, aby uslyšel vzdechy jejich srdcí po sobě, protože to je vše, o co se On stará u dětí člověka. Když Ho jejich povzdechy dosáhnou, přichází do jejich duší: ani nemůže odmítnout sebe, neboť, jak nám říká Píseň písní (4,9): „Ztrácím kvůli tobě rozum, má sestro, nevěsto, ztrácím kvůli tobě rozum pro jediný tvůj pohled, pro jediný kruh tvého náhrdelníku.“⁽²⁾ Co může být větší nabídkou, než ten, který je zraněn pohledem oka, nebo slabší než ten, který je svázán jedním vlasem? Jak mohou lidé říkat, že Boha je obtížné nalézt, nebo že je přísný v zacházení s námi, nebo těžce snesitelný? Hořce bychom měli vinit sami sebe, že se díváme na něco jiného než na Něj a že nezavíráme své oči před stvořením, abychom v duchu kontemplovali Boha.

Lučištník při střelbě zavírá jedno oko, aby lépe zasáhl cíl, ale my neodvrátíme pohled ze stvoření, abychom byli schopni následovat a zasáhnout Pána láskou. Duše, která si přeje nalézt Boha, musí stáhnout

všechnu náklonnost ze všeho a umístit ji zcela do Něj, neboť Bůh je láska, a je pouze láskou, takže může být chycen. Nebude mít nic společného s těmi, kdo ji nemají, a když budou říkat, že Ho správně poznávali, řekne svatý Jan, že nemluví pravdu. (1 Jan 4,8) Ale náš Pán, který je zasažen pohledem, je svázán jedním vlasem, neboť ten, který je dobyt láskou, je udržován vzpomínkou a kontemplací.

Aby člověk mohl pocítovat jistotu, že může nalézt Boha a jistotu, že On ho poté neopustí, učinil se jedním z lidí a vložil se do rukou Panny, se svázanýma rukama a nohama v plenkách, že nemohl utéct od těch, kteří Mu šli po stopě. Ó ty nebeský Chlebe, sestoupivší z náruče Otce, který jsi zůstal na svém oltáři celého světa, s pozváním všech, aby přišli a hodovali s Tebou a radovali se z Tebe! Kdo by mohl zadržovat od hledání Tebe a přijetí Tebe ve svém srdci – Tebe, který konáš, ale žádáš člověka, aby po Tobě hladověl? Co žádáš od duše, než aby hleděla na Tebe a vyznávala své hříchy, prosila Tebe, abys přišel a přebýval v ní? Jak jsou ubožiti ti, kteří, když tento chléb sestupuje blízko k jejich dveřím, preferují raději zemřít hladem než se pokořit, abys je mohl pozvednout. Ó lenosti, jaké zlo pácháš! Jaká bohatství ztrácí taková slepota duše! O jaké poklady je jejich dřímota okrádá! Bůh slíbil, že „každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo tluče, bude otevřeno“ (Mt 7,8). Co jiného než naše vlastní zanedbání je vinno, když ztrácíme své milosti? Budeme lpět na svých nedokonalostech, nyní, když Bůh přichází, aby je vyléčil? Stojí u dveří našich srdcí, prosí a naléhá na nás – „Otevři mi, má sestro, má milovaná!“ (srov. Pís 5,2) – a my jsme tak zabráněni svou marnivostí, že se nezvedneme, abychom Ho pustili dovnitř, necháváme Ho stát s pláčem na jeho rtech. Pojď sem, má duše, a řekni mi, ve jménu Boha, co je to, co ti zabraňuje cele se odevzdat Jemu? Neboť o co se máš starat, než o tohoto svého Ženicha? Proč nemiluješ toho, který má takovou mocnou lásku k tobě? Bylo to pouze z lásky k tobě, že přišel

prebývat na zemi a získat tě svou vlastní ztrátou. Proč jste umístěna v tomto světě, bezpečná v soužití lásky s Králem nebes? Nerozumíte tomu, jak všechno na zemi odplyne? Co je vše, co jste viděla nebo slyšela, dotýkala se nebo chutnala – co je všechno toto mezi tím, co žijete? – nejsou to v pravdě nic než pavoučí sítě, které vás nemohou odít ani vás zahřát před zimou? Kde jste, když nejste s Ježíšem Kristem? Na co myslíte, nebo čeho si ceníte, či co hledáte, mimo Něj samotného, který je jediný dokonale dobrý? Povstaňme a setřesme tento zlý sen; vzbudme se, neboť je den a Kristus, který je světlo, přichází; konejme skutky dne, kdo jsme chtěli dělat skutky tmy. Ó, tak bychom se mohli tak hořce kát z času, který jsme strávili v neznalosti Boha, že vzpomínka na to nás může podněcovat ke zrychlení za Ním. Ať je to tak, že můžeme běžet a letět za Ním a že můžeme hořet žárem, jako je přetvoření nás v Něj. Co bychom my ubohá stvoření dělali, kdybychom neviděli našeho Stvořitele stát se člověkem pouze kvůli jeho lásce k nám! Jaké pašije byly kdy tak silné, aby přetvořily milovaného do podoby svých milovaných? Bůh nám ukázal, že jsme Mu byli drazí, když nás učinil ke svému vlastnímu obrazu, ale mnohem silnější byl důkaz, který nám dal o své lásce, když se učinil podle podoby člověka. Ponižil se, aby člověk byl povýšen na jeho úroveň; stal se člověkem, aby nás udělal jako bohy; sestoupil z nebe, aby člověk zde mohl přebývat s Ním, a nade vše – zemřel, aby nám dal život. A měli bychom lhát, podřimujice, a nenechat Ho vrátit se pro tuto velkou lásku?

Prosvětli mé oči, ó Bože, aby nespaly ve smrti, a bychom Tobě, který jsi nám zajistil tyto milosti, byli za ně náležitě vděční, aby se nezměrná velikost tvých darů neobrátila k našemu ještě většímu odsouzení. Otevři mé oči, ó Pane, abych viděl Tebe sestupovat z Otcovy náruče ke tvé Panenské Matce, abych Ti mohl děkovat, jak bych měl, a ponižil se před Tebou. Nech mě dívat se na Tebe, ležícího v jesličkách, ve své kolébce, vzlykajícího

zimou a zatíženého chudobou, abych chtěl odevzdat všechna bohatství kvůli Tobě. Ať tvůj pláč zvučí v mých uších a obměkčuje mé srdce, že může být jako vosk ve tvých rukách. Nedovolte, aby Bůh plakal a člověk se nezajímal o jeho slzy, neboť nevím, která z těchto dvou věcí je horší. Uzavři, ó Kriste, svá slova v mé duši, aby nemohla hřešit proti Tobě: shromáždí Krev, kterou jsi pro mne prolil, a vylíj ji do mého srdce; ať je má láska plně tvá jako odměna za všechno tvé utrpení pro mne. Byl jsem to já, koho jsi hledal; pro mne jsi bojoval; pro mne jsi snášel urážky a všechno, co Ti bylo tak drahé: ať jsem celý tvůj, neboť jsi mě vykoupil tak draze. Bůh, který se má narodit, nemá žádný dům, ani jesličky nejsou pro Něj připravené, tak připravujte své srdce jako jeho místo přebývání. Ať je vřelá láskou, neboť Děťátku je zima; ale stále, i když je vlažné, ať třesoucímu se dítěti přináší větší teplo. Čím více trpí kvůli lásce k nám, tím více dokazuje svoji lásku a tím více vyžaduje naši lásku. Ve tvrdé zemi, počasí, které pro nás snáší, si vybírá nemít žádné oblečení, aby Jej ochraňovalo; však nahý se narodil a nahý zemřel na kříži pro nás, protože jak ve svém narození, tak i ve smrti projevil přemíru lásky. Musíte připravit jesle, abyste Ho kolébala ke spánku, který symbolizuje spočinutí v kontemplaci. Dejte pozor na to, abyste s Ním zacházela dobře, neboť On je Syn mocného Krále a Panny a miluje přebývat u prsou panny, neboť pokrm, který Ho potěšuje, je umrtvená a ukřižovaná přirozenost.

Má mnoho chudých bratrů a ty, kteří Ho milují, musí milovat také, kvůli sobě. Dejte jim vaše almužny, neboť jsou bratry vašeho Stvořitele.

Když má být náš Pán narozen ve vaší duši, starejte se o Něj pozorně, a On vás může ochraňovat a spasit kvůli své milosti. Amen.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD.,
28 Orchard st. London. W. 1904
Přeložil -jn-*

Poznámky:

(1) Podle Vulgáty. [pozn. red.]

(2) Podle Vulgáty: „... ty jsi zranila mé srdce jedním ze svých očí a jedním vlasem šije.“ [pozn. red.]

Suma o darech svatého Josefa (8)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola III: Dar vlasti svatého Josefa

Josef byl svým původem Galilejec. Ze svědectví Písma svatého víme, že galilejská provincie, ne velmi vzdálená od Jeruzaléma, byla obydlena židy a pohany. Vždyť v deváté kapitole Izaiáše se kvůli tamějšímu přebývání pohanů praví: „kraj za Jordánem, Galilea pohanů“⁽¹⁾. To, že byla obývána židy, je patrné z toho, co praví evangelista Lukáš v druhé kapitole (v. 4): „Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska.“

To, že měl Josef jako vlast tuto část Judska, bylo vhodné ze tří důvodů:

Nejprve kvůli poslání, které mu bylo svěřeno. Měl totiž vychovávat Spasitele židů i pohanů. K tomu viz 15. kapitolu listu Římanům (vv. 8–9): „Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství.“

Za druhé kvůli okolnostem místa. Jak již bylo řečeno, Galilea byla obývána židy a pohany, a proto se tamější lid netěšil dobré pověsti u židů, jak je to uvedeno v první kapitole Janova evangelia (v. 46): „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ Zde musíme připomenout, že Pán Ježíš ve všech hlavních skutcích pro spásu lidského rodu ukazoval, proč přišel na svět. Chtěl se tedy narodit mezi hříšnými lidmi, žít mezi nimi, být ukřižován mezi lotry a jako vzkříšený se zjevit nejprve hříšníci,⁽²⁾ aby tak ukázal, že přišel na tento svět, aby spasil hříšníky. Proto si vyvolil z Galileje toho, který byl pokládán za jeho otce, a sám byl tím, kdo z ní pocházel jako ze své vlasti.

Za třetí kvůli výkladu jména. Jméno Galilea se totiž vykládá jako *zjevení* nebo *přesídlení*.

Bylo vhodné, aby se Josef, kterému se dostalo zjevení nejvyššího Božího tajemství, kterým je Slovo, jež bylo na počátku u Boha⁽³⁾ a přebývá v nepřístupném světě⁽⁴⁾ a které nikdo nikdy neviděl⁽⁵⁾, narodil ve vlasti, jejíž jméno znamená zjevení.

A toto tak veliké zjevení nebylo přechodné, ale stálé. Vždyť se svými rukama dotýkal skrytého Slova Božího a všemi svými vnějšími a vnitřními smysly i svým rozumem přijímal od něho jeho zkušenostní poznání.

Vlast, jejíž jméno znamená zjevení, odpovídala tak nejsvětějšímu Josefovi z hlediska zjevení chápaného pasivně.

Avšak i aktivní zjevení Božího Slova bylo učiněno celému světu Josefovým prostřednictvím: on je totiž živil a střežil až do chvíle, kdy bylo odhaleno všemu lidu. „Každý člověk,“ říká prorok David, „užří Boží spásu.“⁽⁶⁾

Galilea se také vykládá jako *přesídlení*. Toto jméno nejvhodněji odpovídá vlasti svatého Josefa, k němuž se přesídlilo božství, které přijalo za své lidské dětství, aby jim bylo živeno, střeženo a bráněno. Díky tomuto podivuhodnému, největšímu a nepochopitelnému přesídlení samotný Josef přesídlil svou mysl z lidské neznalosti do poznání andělů, kteří neustále touží nahlížet zlidštěné božství;⁽⁷⁾ ze skromných podmínek do nejvyšší důstojnosti nad všechny otce Starého zákona, kteří toužili i jen jednu hodinu vidět toho, kterého Josefovy blažené oči viděly po mnoho let,⁽⁸⁾ a ze stínu do pravdy. Zákon byl totiž jen stínem budoucích hodnot,⁽⁹⁾ které budou za času Krista, a Josef přesídlil ze stínu Zákona, předobrazů a prorocství, do plnosti pravdy. Josef také přesídlil z otroctví do svobody, totiž do té svobody, že byl pokládán za otce nejvyššího Krále. Dále přesídlil ze strachu do lásky. Když Josef poznal Slovo Boží, uvěřil, že není třeba sloužit Bohu se strachem, neboť dokonalá láska strach vyhátní,⁽¹⁰⁾ nýbrž ve svobodě Božích dětí.

Toto přesídlení bylo pro blaženého Josefa rozhodně radostnější, obdivuhodnější a užitečnější než pro Jakuba přesídlení z Lábanova domu do své vlasti spolu s manželkami Ráchel a Leou, dětmi, ovceci a dobytkem.⁽¹¹⁾ Vždyť tímto přesídlením se Josef ihned naučil rozlišení mezi činným a kontemplativním životem, znaným Jakubovými manželkami. Byl zkušený ve spolužití s anděly a přebýval spolu s prvorozeným celého vesmíru, naším Pánem Ježíšem. Lea si dělala starosti a znepokojovala se pro mnoho věcí, zatímco Josef byl tichý, ba, jak se domnívám,

▶ nejtišší, když s nejvyšší radostí ducha sloužil Božimu Synu.⁽¹²⁾

Ani přesídlení izraelského lidu z Egypta nemáme považovat za vznešenější než ono přesídlení Josefovo. Jistě, otcové viděli ony zázraky, které se staly v Egyptě před faraónovým zrakem, rozdělení moře, manu sestupující z nebe, zastavení slunce a to, jak hradby města Jericha byly srovnány se zemí pouhým troubením polnic, a to všechno, když se přesídlovali z Egypta do zaslíbené země.

Ovšem svatý Josef při svém přesídlení viděl svou myslí a očima ještě obdivuhodnější věci. Viděl svou myslí, když věděl, že skrze toho, který byl pokládán za jeho syna, bude spasen lidský rod, jak mu to podle první kapitoly Matoušova evangelia (v. 21) řekl anděl Páně: „On totiž spasí svůj lid od hříchů.“ A poznával, že tato spása nenastane jinak, než že farao, tj. ďábel se svým vojskem, bude poražen znamením a zázraky a nakonec zničen vodou křtu. A Josef také zakoušel, že Kristus je chléb andělů, který sestoupil z nebe, a je v skutku lahodnější než mana.

Josefovo přesídlení bylo také vznešenější než přesídlení z Babylónie. Při něm židé znovu vystavěli pobořený pozemský Jeruzalém, zatímco při tomto přesídlení se ukazuje, že bude vysvobozen zajatý lidský rod a sestoupí z nebe nový Jeruzalém, a nadto se počaly obnovovat pobořené hradby tohoto nebeského Jeruzaléma.

Co ještě? Ona přesídlení byla pozemská, toto je duchovní. Ona byla ze země do země, toto je od člověka do Boha. Ona byla prospěšná jen jedné zemi, toto je prospěšné každému národu, který je pod sluncem, nejenom minulému, nýbrž i přítomnému a budoucímu, obveseluje nebesa, obnovuje zemi a osvětluje anděly.

Pravým Josefovým městem byl Nazaret, neboť odtud pocházel a zde bydlel, i když jeho příbuzní pocházeli z Betléma, protože byl z rodu a kmene Davidova.⁽¹³⁾ Usuzujeme o tom podle početí Spasitele a Josefova bydliště. Písmo svaté nás totiž zpravuje, že Josef bydlel v Nazaretě. Byl dokonce pojmenován podle tohoto města, jak to čteme u Jana: „Copak to není syn Josefa, tesaře z galilejského Nazareta?“⁽¹⁴⁾ Výklad tohoto jména Nazaret pak odpovídá životu a službě svatého Josefa. Podle sv. Jeronýma se Nazaret může vykládat dvojím způsobem. Nejprve je Nazaret

totéž co *květ, bylina* či *ustanovení*. A tento výklad odpovídá Kristu podle deváté kapitoly Izaiáše: „Vyráží ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů.“⁽¹⁵⁾ Vždyť když se zjevil Kristus, celý svět zakoušel to, co je vlastní květu: Přešla totiž zima Starého zákona, nadešel čas obnovy lidské přirozenosti skrze hojnou Boží milost, přiblížil se čas plodů nebeských darů, byl připraven lék svátosti, smysly byly božskou silou odvráceny od marnosti věcí časných a obnoveny dobrou vůní a nakonec ti, kdo byli hříšníky, byli korunováni. A toto všechno jsou jistě vlastnosti květu, a proto jméno města Nazareta odpovídá Kristu Pánu.

Za druhé se Nazaret vykládá jako *pomazání, lék, střežící* nebo *oddělení*. Tento výklad pak nejvýš vhodným způsobem odpovídá Josefovou životu, který byl vždy čistý pro zachovávání panictví, varování se hříchů a zachovávání Božího zákona. Odpovídá také jeho službě. Byl totiž strážcem a snoubencem neposkvrněné Panny, oddělený od ní co do lože během celého svého života, jak věříme, až do své poslední hodiny; spojený s ní stálou ochranou a oddělený od ní svou andělskou čistotou. Božskou Královnou nebes nepoznal na loži, ale vytrval s ní v rozkoších panictví: pomazaný nejvyšší milostí, čistý svou podivuhodnou čistotou, střežící pozemský ráj a oddělený od tělesné nečistoty, byl nejprve nejvýš jasným způsobem poznán všemi anděly a poté zjeven smrtelníkům.

Nechtěj, čtenáři vynikající duchem, hledat nyní autoritativní potvrzení či hlubší důvody toho, co jsem řekl, neboť později budeme o tom pojednávat hlouběji. Když se však usebereš ve svém srdci a usadíš v nitru svého příbytku, poznáš řečené v jasnějším světle, budeš s tím souhlasit a sám budeš tvrdit o svatém Josefovi ještě větší věci. Je totiž zákon Krista, Syna Božího, vepsán do srdce věřících skrze přebývání Ducha Svatého:⁽¹⁶⁾ pokud v něm budeš čist, budeš vidět, že jsme nenapsali nic, co by nebylo nejpravdivější a co by bylo lehkovážné.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„*Summa de donis Sancti Ioseph*“
(*Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887*)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Iz 9,1, resp. podle jiného rozdělení Iz 8,23. [pozn. překl.]
- (2) Tj. sv. Marii Magdaléně, která před svým obrácením vedla velmi hříšný život. Jedná se o první veřejné zjevení Vzkříšeného, kterému však podle tradice předcházelo jeho zjevení Panně Marii, jež mělo jiný charakter. [pozn. překl.]
- (3) Srov. Jan 1,2. [pozn. překl.]
- (4) Srov. 1 Tim 6,16. [pozn. překl.]
- (5) Srov. Jan 1,18. [pozn. překl.]
- (6) Ve skutečnosti to říká prorok Izaiáš (40,5) a tato jeho slova cituje Lk 3,6. [pozn. překl.]
- (7) I. Isolani zde užívá krásný výraz „zlidštěné božství“ (*divinitas humanata*), kterým vyjadřuje velké tajemství Vtělení, tedy tajemství toho, že Boží Syn v plnosti časů přijímá za své naše lidství: nepřestává být Bohem a stává se člověkem, a toto jeho lidství je lidstvím jeho božské osoby, tedy lidstvím Boha. [pozn. překl.]
- (8) Srov. Mt 13,16–17. [pozn. překl.]
- (9) Srov. Žid 10,1. [pozn. překl.]
- (10) Srov. 1 Jan 4,18. [pozn. překl.]
- (11) Srov. 31. kapitola Geneze. [pozn. překl.]
- (12) I. Isolani zde spojuje dva tradiční výklady vztahující se na činný a kontemplativní život: Přímou hovoří o Jakubově manželce Ráchel jako znamení kontemplativního života a o jeho další manželce Lee jako znamení činného života. Nepřímou také naráží na návštěvu Pána Ježíše u Marie a Marty (srov. Lk 10,38–42), kde kontemplativní život představuje Marie a činný Marta. Sv. Josef nebyl jako Lea či Marta, která si dělala starosti a znepokojovala se pro mnoho věcí (srov. Lk 10,41), ale jako Ráchel či Marie byl uprostřed vši své činnosti vynikajícím příkladem kontemplativního života. [pozn. překl.]
- (13) Srov. Lk 2,4. [pozn. překl.]
- (14) Zde I. Isolani cituje Písmo svaté volným způsobem – Jan 6,42: „Copak to není Ježíš, syn Josefův?“; Mt 13,55: „Copak to není syn tesařův?“
- (15) Ve skutečnosti jde o Iz 11,1. [pozn. překl.]
- (16) Srov. sv. Augustin: *De Spiritu et littera*, 21, 36; sv. Tomáš Akvinský: *Summa theologiae* I–IIae, q. 106, a. 1. [pozn. překl.]

Redaktoři Světla se představují

Jak jsme již uvedli ve Světle č. 46/2015, novým předsedou spolku Matice cyrilometodějská byl na valné hromadě 13. října 2015 zvolen Mgr. Daniel Dehner, redaktor Světla. K 1. lednu 2016 byl pak jednatelkou Matice cyrilometodějské s. r. o. Věrou Mrtvou jmenován šéfredaktorem týdeníku Světlo. Druhým redaktorem Světla zůstává Mag. Theol. Tomáš Kiml. Oba redaktory představujeme v krátkých rozhovorech.

ROZHOVOR S DANIELEM DEHNEREM

Nejprve se vraťme do tvého dětství. Můžeš nám přiblížit, odkud pocházíš, jak ti byla předána víra v Ježíše Krista?

Pocházím z Opavy, jsem ročník 1973. Víra mi byla dána do vínku už od narození, za což děkuji Bohu, ale také mamince a babičce, která s námi žila v jedné domácnosti. Nemalý vliv na růst mé víry měli i kněží, kteří v Opavě působili. Zde především musím zmínit P. Františka Vičara, opavského děkana, s kterým jsme strávili při duchovních rozhovorech mnoho času.

Co nejvíce ovlivnilo a povzbudilo tvou víru? Předpokládám, že jsi začal ministrovat v kostele...

Ano, ministroval jsem od svých šesti let. A kdybych nebyl malého vzrůstu, možná bych pana děkana přesvědčil, aby mě vzal i dříve. Vstupem do řad ministrantů se mi splnil velký dětský sen. Každý den jsem babičce v lavici říkal, že už bych tam chtěl být s nimi...

Jak plyne život, tak se mění a Bohu díky roste i víra. Okamžiků povzbuzení ví-

ry bylo mnoho. Snad ten největší, možná proto, že to není zase tak dávno, souvisí s nemocí.

Myslím, že naprosto dokonale platí ono lidové: Koho Pán Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje. Není to klisé - nemoc je opravdu dar. Těžko se to vysvětluje, to musí člověk prožít. A mohu říct, že je velmi smutné, když vidíte nevěřícího člověka, pro něhož nemoc znamená naprosté zoufalství a beznaděj. To jsou okamžiky, kdy vaše víra roste, stojí-li na pevných základech. Jsem Bohu opravdu vděčný za dar víry.

Následovala také služba kostelníka...

Až tak se to neodvažuji nazývat. Řekněme, že jsem vypomáhal a zastupoval kostelníci. Bylo to v opavském chrámu Panny Marie Nanebevzaté, mém milovaném kostele, který je nyní konkatedrálou. To mi bylo nějakých 14 let, když jsem začal. Byla to hlavně příprava májových pobožností a adorací, odemykal jsem a zamykal kostel, připravoval věci ke mši. Nic zvláštního.

Jak tě obohatila spolupráce s Josefem Janštou (opavský trvalý jáhen a spisovatel)?

To je také pěkná kapitola mého života. Dodnes jsme dobří přátelé. Dal mi do života hodně. Vlastně jsem ho měl jmenovat mezi těmi, kdo mi pomáhali ve víře. Jeho kluci byli o něco mladší než já, ale spolu jsme ministrovali, a jelikož jsme bydleli na stejném konci města, trávili jsme pohromadě dost času. Jejich rodina byla už v době totality vzorem křesťanské rodiny, která se nebojí svoji víru žít a vyznávat. Později jsme spolu vedli ministranty, spolupracovali na ministrantské příručce Pueri Domini, při ministrantských exerciciích, a nakonec se naše cesty setkaly i v Matici cyrilometodějské při vydávání knih.

Kdy a co tě přivedlo do Olomouce?

Tady to je celkem nasnadě - studium na teologické fakultě, které bylo součástí mé přípravy na kněžství.

A tehdy jsme se seznámili, když jsi začal vést společenství dětí v naší farnosti, organizoval pro nás letní tábory aj. Co bylo tím impulzem, aby ses věnoval dětem? Nebo to byl spíše postupný vývoj od ministranta po dětského vedoucího?

Řekl bych, že to byl logický vývoj. Cesty Boží jsou sice nevyzpytatelné, ale když se člověk podívá zpět, vidí, jak jsou zřejmé.

A jak nastal ten okamžik, kdy ses rozhodl ukončit svoji přípravu na kněžství?

V mém případě to byl po celou dobu velký boj. Pokaždé, když už jsem chtěl odejít, nechal jsem se přesvědčit, ať to ještě zkusím. Po čtvrtém ročníku jsem na žádost rektora semináře a olomouckého arcibiskupa přerušil formaci i studium a absolvoval vojenskou základní službu. To bylo v roce 1996. Pak jsem nastoupil do pátého ročníku, kdy jsem na konci prvního semestru při adoraci zakusil Boží přítomnost a lásku, když jsem se rozhodl pro ukončení kněžské formace. Konzultoval jsem to ještě s několika kněžími, zvláště s P. Jordánem Vinklárkem OP, a pak jsem dostudoval jako laik. V říjnu 1999 jsem se oženil.

A potom již vedly tvé kroky do Matice cyrilometodějské? Na jaké pozici jsi zde začínal?

Uprostřed Daniel Dehner, vpravo Tomáš Kiml (pouť médií na Sv. Hostýně, 16. 5. 2015)

► Ano, v den státnic, 1. června 1998 jsem nastoupil na pozici sekretáře šéfredaktora. Tím nebyl nikdo menší než pan Josef Vlček. Já ho předtím moc neznal, ale vzpomněl jsem si tenkrát na historku z dob dřívějších. Když Josef Janšta vydával svoji první knihu v Matici, vzal mě s sebou do Olomouce. Šli jsme po schodech nahoru do redakce a on mi se vší vážností říkal: „Pamatuj si, teď se setkáme s velmi vzácným člověkem. Jeho si vždycky važ.“ Kdo by si tenkrát pomyslel, že budu mít tu čest s touto osobností naší katolické církve sdílet jednu kancelář...

Jak jsi přijal své zvolení předsedou spolku a jmenování šéfredaktorem Světla? Jaké budou tvé hlavní úkoly?

Doufám, že jsem obě funkce přijal s pokorou. Nelze totiž nemít na paměti dlouhou historii Matice cyrilometodějské a osobnosti s ní spojené. A po panu Vlčkovi by to měl každý velmi těžké. Ale nezoufám, věřím v Boží pomoc a zvláště také Panně Marii, která je naší hlavní šéfredaktorkou, jak s oblibou říkával pan Vlček. Mé hlavní úkoly, pokud jde o spolek, spočívají především v naplnění poslání stanov Matice, kde hlavním posláním je podpora a hájení katolických rodin, katolické výchovy dětí ve škole i mimo školu. K tomu má sloužit mj. i vydavatelská činnost, kam patří i týdeník Světlo. Jeho obsah je našim čtenářům dobře znám, takže nebudu zabíhat do detailů.

Přejeme tedy Matici cyrilometodějské, ať se jí daří plnit její poslání i pod novým předsedou, kterému vyprošujeme, aby jeho kroky vedl Duch Svatý.

*Rozhovor připravila
Mgr. Jaroslava Krejčí*

ROZHOVOR S TOMÁŠEM KIMLEM

Tomáši, nejprve obligátně: Kdy a kde ses narodil, cos studoval, rodina?

Narodil jsem se v roce 1977 v Táboře, vystudoval Střední průmyslovou školu strojnickou v Táboře (maturita 1995). Následovalo studium na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (1995–1997). Po čtyřech semestrech jsem vstoupil do kláštera cisterciáků ve Vyšším Brodě a po postulátu a noviciátu pokračoval ve studiu na Philosophisch-Theologische Hochschule Heiligenkreuz, která tehdy patřila pod Vídeňskou univerzitu (dnes je samostatnou vysokou školou papežského práva). Pán ale se mnou měl jiné plány a tak se stalo, že jsem již věčné sliby neskládal a v roce 2002 od cisterciáků odešel. Studia teologie jsem ale na řádové vysoké škole dokončil na jaře 2003 státní zkouškou a obhajobou diplomové práce na téma Etika v médiích (Medienethik). Vrátil jsem se zpět do Čech a začal pracovat v malé firmě. V létě 2004 jsem se oženil, v současnosti máme 3 děti.

Co tě nasměrovalo k cisterciákům v Heiligenkreuzu?

Do Heiligenkreuzu jsem byl poslán svými nadřízenými z Vyššího Brodu, kam jsem vstoupil. Do kláštera ve Vyšším Brodě jsem jezdil již od svých 17 let, poprvé

na prosbu o pomoc se stavbou nového vodovodu. Bratři hledali mladé lidi, kteří by byli ochotni pomoci jako brigádníci za stravu a ubytování. Zaujalo mě to, a tak jsem jel. Od té doby jsem do Vyššího Brodu jezdil každé prázdniny, což pak vyústilo do touhy stát se též řeholníkem.

Dá se tedy říci, že získal kvalitní teologický základ pro svoji práci ve Světle...

Já jsem přesvědčen, že rozhodně ano. Vždyť mými přednášejícími byli např. P. Dr. Karl Wallner nebo světitel biskup ze Salzburku Dr. Andreas Laun. V současné době zažívá vysoká škola v Heiligenkreuzu takový nárůst zájemců o studium, převážně bohoslovců, že jí přestaly stačit kapacity a musela být stavebně, včetně semináře, rozšířena. V Evropě jedinečný úkaz, spíše se setkáváme s vyprazdňováním a zavíráním seminářů.

Jsou témata, kterými se zabýváš více a do hloubky? Proč?

Snažím se, abych téma, na kterém právě pracuji, pochopil ze všech možných úhlů pohledu. Ze zkušenosti vím, že co člověk, to jiný názor a každý má ke svému názoru nějaký důvod. Proto se nerad dívám na problémy černobíle, ale snažím se pochopit souvislosti. Z toho ovšem pramení jedno velké nebezpečí – a to si musí člověk dobře uvědomovat –, kterým je pluralismus. Nelze zabřednout do názoru, že všichni mají pravdu, to bychom pak zcela popřeli celé dějiny spásy a Kristovo poselství (evangelium). Takže klíčem je: na prvním místě Kristus, Pravda, pak teprve člověk je na cestě k Pravdě, a na této cestě platí určitá pravidla, která mu

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové ve seniory a další zájemce na **ADVENTNÍ ZÁJEZD DO BERLÍNA** – na nádherné adventní trhy, za zajímavými památkami a po stopách nedávné historie **v termínu 15. – 16. 12. 2015**. Odjezdy jsou z Brna, Svitav, Litomyšle, Vysokého Mýta, Hradce Králové a Prahy. **Cena:** 1090 Kč. V případě zájmu se prosím hlaseť co nejdříve na telefonu 737 215 328 nebo na e-mail dcs@bihk.cz.

Kardinál Koch: Islámský stát je satanistická teroristická organizace

Kardinál Kurt Koch, předseda Papežské rady pro jednotu křesťanů, v nedávné době teologicky a duchovně zhodnotil útvar vystupující pod jménem Islámský stát. Dne 17. listopadu se švýcarský kardinál zúčastnil mezinárodního ekumenického kongresu o současném pronásledování křesťanů, který hostilo německé město Schwäbisch Gmünd. Před několika stovkami posluchačů kardinál Koch

mluvil o „satanistické teroristické organizaci“ a připomenul, že křesťané jsou dnes pronásledováni v pětadvaceti zemích světa. Je skutečně podivuhodné, pokračoval kardinál Koch, že sdělovací prostředky se touto skutečností téměř nezabývají. Většina lidí si tak utvoří názor, že mučednictví křesťanů a jejich pronásledování jsou tématem minulosti. Mučednictví je přitom nedílnou součástí následování

Krista, zdůraznil kardinál Koch a dodal: „Mučedníci jsou pravdivé archivy, psané krví.“ Podle vatikánského představitele dále vyvstává otázka, jak dlouho ještě budou naši političtí představitelé přihlížet ničení starobyklých kultur v Sýrii a Iráku. Předseda papežské rady ve svém vystoupení připomenul také osudy jezidů, které tzv. Islámský stát rovněž pronásleduje.

www.radiovaticana.cz, 24. 11. 2015

cestu ukazují či ulehčují a která jsou neměnná. To, co se má odlišovat, jsou různé přístupy, jak tato pravidla lidem zprostředkovat v závislosti na oné jedinečnosti každého člověka. Nikdy ale nelze té jedinečnosti přizpůsobovat samotná pravidla.

Co bys ty osobně viděl jako důležité v poslání Světla?

Časopis Světlo by měl být opravdu takovým světlem na cestě ke Kristu. Něco na ten způsob, jak jsem o tom mluvil před chvílí, mohl by právě ukazovat ta neměnná pravidla, jak se ke Kristu dostat, tudíž jak dosáhnout spásy. K tomu ovšem patří i povzbuzení nejen v duchovním životě. Víím, že časopis Světlo není u některých – i dobrých – katolíků v oblibě. Proto by mělo být jasné, že všichni sledujeme tentýž cíl, kterým je „život po životě“.

A na závěr: Jak vidíš současné světové dění a co z toho podle tebe plyne pro katolické křesťany?

To je jednoduchá otázka na velmi složitou věc (*úsměv*). V současném světovém dění se dnes málokdo vyzná. Samotní politologové se v názorech diametrálně rozcházejí. Média nás bombardují informacemi o uprchlících, teroristech, bombových útocích, Islámském státě atd. a to člověka, který žil léta spokojeně v míru, může zcela pohltnout a zneklidnit natolik, že i modlící se katolík zapomene na onu bezmeznou důvěru v Boží pomoc. Ovšem nelze jen nečinně sedět a čekat, až se terorismus dostane před náš práh, ale nelze ani jít a každého člověka, který se nám nelíbí, hned zmlátit či zabít. Toto téma – a hlavně rady, jaký postoj by měl katolík, křesťan zaujmout – by vydalo na dlouhou diskusi či celou knihu. Nyní se ale věřící katolík ptá, co má dělat, jaký postoj má zaujmout? Chce to dar rozlišování, abychom mohli říci: braň se, kde je třeba se bránit, pomáhej tam, kde je třeba pomáhat. A pracujte a modlete se pro Boží království...

Děkuji za rozhovor a jménem tvým i celé Matice cyrilometodějské prosím naše ctěné čtenáře o modlitby i za nás. Pán Bůh zaplatí!

*Rozhovor připravil
Mgr. Daniel Dehner*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás všechny zvu: modlete se na moje úmysly. Mír je v nebezpečí, proto, děti moje, modlete se a buďte nositeli míru a naděje v tomto nepokojném světě, kde satan útočí a pokouší všemi způsoby. Děti moje, buďte pevní v modlitbě a odvážní ve víře. Já jsem s vámi a přimlouvám se u svého Syna za vás všechny. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje, 25. listopadu 2015

Rodinám je svěřeno poslání vyzařovat Boží lásku

- dokončení homilie Svatého otce Františka ze str. 2

Pán nám dává v dnešních čteních další příslib. Jako Dobrý pastýř, který nás vodi po stezkách života, nám slibuje, že budeme přebývat v jeho domě na dlouhé, předlouhé časy (Ž 23,6). Také dnes vidíme, že jeho příslib v životě církve došel naplnění. Ve křtu nás vede ke klidným vodám a osvěžuje naši duši, v biřmování nás maže olejem duchovní radosti a síly, v eucharistii nám připravuje hostinu, podává nám svoje Tělo a svou Krev ke spáse světa.

Potřebujeme tyto dary milosti! Svět potřebuje tyto dary! Keňa potřebuje tyto dary! Posilují nás, abychom uprostřed protivenství byli věrní, když kráčíme „temnotou rokle“ (srov. Ž 23,4). Mění však také naše srdce. Způsobují, abychom byli věrnější božskému Mistrovi jako nádoby milosrdenství, nádoby milující ohleduplnost ve světě raněném sobectvím, hříchem a rozdělením. Toto jsou dary, kterými vás Bůh ve svoji prozřetelnosti uschopňuje, abyste jako muži a ženy víry přispívali k budování svoji země v občanské svornosti a bratrské solidaritě. Jsou to dary, na kterých mají mít účast zvláště mladí lidé, kteří tady i kdekoli na tomto širém kontinentu představují budoucnost společnosti.

Tady v srdci této univerzity, kde se formují myslí a srdce nových generací, vybízím zvláště mládež této země. Velké hodnoty africké tradice, moudrost a pravda Božího Slova a velkorýsy idealismus vašeho mládí ať vedou vaši snahu vytvářet spravedlivější a více inkluzivní společnost, respektující lidskou důstojnost. Ať vám neustále leží na srdci potřeby chudých; odmítejte všechno, co vede k předsudkům a diskriminaci, které – jak víme – nejsou od Boha.

Všichni dobře známe Ježíšovo podobství o člověku, který stavěl dům na písku místo na skále. Když se přihnala vichřice, zřítíl se a jeho pád byl veliký (srov. Mt 7,24–27). Bůh je skálou, na které jsme

povoláni stavět. Říká nám to v prvním čtení a ptá se nás: „Je snad mimo mne nějaký bůh?“ (Iz 44,8)

Když v dnešním evangeliu vzkříšený Ježíš prohlašuje: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18), říká nám, že On sám, Boží Syn, je skálou. Není nikdo kromě Něho. Jediný Spasitel lidstva touží přitáhnout všechny muže a ženy každé doby a odkudkoli k sobě, aby je tak mohl přivést k Otci. Chce, abychom všichni stavěli svůj život na pevném základě jeho slova.

Proto tedy po svém vzkříšení, když se vracel k Otci, pověřil Ježíš své apoštoly velkým misijním posláním, jak jsme slyšeli v dnešním evangeliu: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“ (Mt 28,19–20)

Toto je úkol, který Pán svěřuje každému z nás. Žádá nás, abychom byli učedníky, misionáři, muži a ženami, kteří vyzařují pravdu, krásu a moc evangelia přetvářejícího život. Muži a ženy ať jsou přírodními kanály Boží milosti a umožňují tak jeho milosrdenství, přejícnosti a pravdě stát se stavebními prvky domu, který zůstane pevný. Domu, který bude krbem a kde bratři a sestry budou žít v harmonii a vzájemné úctě, poslušní vůli pravého Boha, který nám v Ježíši ukázal cestu k oné svobodě a onomu pokoji, po kterých touží srdce všech.

Ježíš, Dobrý Pastýř, skála, na které stavíme svoje životy, ať vede vás a vaše rodiny cestou dobra a milosrdenství po všechny dny vašeho života. Ať všechny obyvatele Keni žehná svým pokojem.

„Buďte silní ve víře! Nemějte strach!“ – protože patříte Pánu.

Mungu awabariki! – Bůh vám žehnej!

Mungu abariki Kenya! – Bůh žehnej Keni!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Pondělí 14. 12. 2015

6:05 Návrat 6:15 Buon giorno s Františkem 7:20 Přejeme si... 7:35 Noemova pošta: prosinec 9:10 Vezmi a čti: Listopad 2015 9:20 Kurzy Alfa 9:35 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 (5. díl): Kategorie D: Cestopisný film 10:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena 10:25 Léta letí k andělům (72. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 10:45 Attilova meta 11:00 VideoJournal české vědy 11:15 Poslové naděje 11:45 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 11:50 Ovce.sk: Cizí mobil 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers 13:55 Nikdy není pozdě 14:05 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 14:25 Práce Charity v Mexiku 14:50 Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Dobré dílo 16:00 V souvislostech (120. díl) 16:20 Dana & Přátelé (8. díl): Susan Hookong Taylor a Anna Da Costa 16:50 Ars Vaticana (21. díl) 17:05 Putování modrou planetou: Island 17:45 Salesiánský magazín 18:05 Zimbabwe: Z temnoty 18:25 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 18:30 Ovce.sk: Ohňostroj 18:33 Starobělské Lurdy 18:40 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 19:00 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si... 20:00 Na druhý pohled [L] 21:35 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl) [P] 21:45 Terra Santa News: 9. 12. 2015 22:10 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – K čemu by svět mohl potřebovat křesťany? 23:05 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:40 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 15. 12. 2015

6:05 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 7:25 Cesta k andělům (98. díl): Jiří Krampol 8:20 Muzikanti, hrajte speciál: S dechovou hudbou Dambořanka 9:25 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) 10:05 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – K čemu by svět mohl potřebovat křesťany? 11:30 V souvislostech (120. díl) 11:50 Ovce.sk: Ohňostroj 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Ars Vaticana (21. díl) 12:30 Jak potkávat svět (41. díl): S Milošem Bokem 13:55 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 (5. díl): Kategorie D: Cestopisný film 14:20 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 15:55 Přejeme si... 16:10 Podobenství (9. díl): Marnotratný syn, 2. část 16:40 Kazachstán, poutní kostel 17:35 Léta letí k andělům (72. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev 17:55 Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník 18:25 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 18:30 Ovce.sk: Hrubokrk 18:35 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 18:40 Animované biblické příběhy: Mojžíš 19:05 Práce Charity v Mexiku 19:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 12. 2015 [P] 20:00 Missio magazín: prosinec 2015 [P] 21:05 Řeckokatolický magazín [P] 21:20 Hudební magazín Mezi pražci 22:05 Post Scriptum 22:15 VideoJournal české vědy 22:35 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (119. díl) 0:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 12. 2015 0:20 Pod lampou 2:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 16. 12. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 12. 2015 6:25 Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Dobré dílo 7:35 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:05 Zimbabwe: Z temnoty 8:25 Harfa Noemova 8:55 Vezmi a čti: Listopad 2015 9:05 Řeckokatolický magazín 9:20 Bradi Barthová 9:35 Ars Vaticana (21. díl) 9:50 Generální audience [L] 11:05 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem: O temné energii 11:45 Sedmihlásky – Jede

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

forman dolinú 11:50 Ovce.sk: Hrubokrk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl) 13:00 Práce Charity v Mexiku 13:25 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (119. díl) 14:50 Salesiánský magazín 15:05 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) 15:40 Zpravodajské Noeviny: 15. 12. 2015 16:05 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 16:25 Charita ve středu (18. díl) 17:30 Můj Bůh a Walter: Temné legendy 18:05 S Bohem podél Rio Marañon 18:30 Ovce.sk: Ruce vzhůru 18:35 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 18:40 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 19:15 Terra Santa News: 16. 12. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval (50. díl): Adonai [L] 21:20 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 21:40 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – Mistr Jan Hus: kacíř, nebo hrdina? [P] 22:50 Generální audience Svatého otce 23:20 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 23:45 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 17. 12. 2015

6:05 Podobenství (9. díl): Marnotratný syn, 2. část 6:35 Putování modrou planetou: Island 7:20 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 7:40 VideoJournal české vědy 7:55 Ars Vaticana (22. díl) 8:10 Velké ticho v Poličanech 8:30 Kazachstán, poutní kostel 9:25 Terra Santa News: 16. 12. 2015 9:45 Návrat 10:00 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 11:30 Přejeme si... 11:45 Ovce.sk: Ruce vzhůru 11:50 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:20 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 13:40 Generální audience Svatého otce 14:10 Muzikanti, hrajte speciál: S dechovou hudbou Dambořanka 15:15 Hudební magazín Mezi pražci 16:00 Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník 16:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 12. 2015 16:55 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 (5. díl): Kategorie D: Cestopisný film 17:15 Dana & Přátelé (9. díl): Joanna Fish 17:55 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 18:00 Animované biblické příběhy: Mojžíš 18:25 Bible pro nejmenší: Na počátku... 18:35 Cesta k andělům (98. díl): Jiří Krampol 19:30 Zpravodajské Noeviny: 17. 12. 2015 [P] 20:00 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr [L] 21:10 Putování po evropských kláštřech: Klášter klarisek v Meegen, Nizozemí 21:45 Post Scriptum 22:00 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) 22:40 Pod lampou [P] 0:45 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 18. 12. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 12. 2015 6:25 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 6:45 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 7:10 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – Mistr Jan Hus: kacíř, nebo hrdina? 8:20 Na druhý pohled 9:55 Práce Charity v Mexiku 10:15 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl) 10:25 Přejeme si... 10:45 Zimbabwe: Z temnoty 11:05 Krajané z Gerníku 11:40 Bible pro nejmenší: Na počátku... 11:45 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple

Telepace [L] 12:45 Ars Vaticana (22. díl) 13:00 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 13:20 Zpravodajské Noeviny: 17. 12. 2015 13:45 Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers 14:50 Putování modrou planetou: Island 15:30 Harfa Noemova 16:00 Missio magazín: prosinec 2015 17:05 Naše peníze, jejich osud 18:00 Propast 18:30 Bible pro nejmenší: Adam a Eva 18:35 Salesiánský magazín 18:50 Putování po evropských kláštřech: Klášter klarisek v Meegen, Nizozemí 19:30 Skanzen Březno a Isarno 20:00 Noemova pošta: prosinec [L] 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (8. díl) 22:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, žít s tajemstvím [P] 22:25 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (98. díl): Jiří Krampol 23:40 Můj Bůh a Walter: Temné legendy 0:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 (5. díl): Kategorie D: Cestopisný film 0:35 Dana & Přátelé (9. díl): Joanna Fish 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 19. 12. 2015

6:05 Attilova meta 6:15 Dana & Přátelé (9. díl): Joanna Fish 6:45 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 7:10 Zimbabwe: Z temnoty 7:30 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) 8:10 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 8:30 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 8:35 Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník 9:05 Animované biblické příběhy: Mojžíš 9:35 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 9:55 Pod lampou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Post Scriptum [P] 12:20 Zpravodajské Noeviny: 17. 12. 2015 12:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, žít s tajemstvím 13:10 Podobenství (9. díl): Marnotratný syn, 2. část 13:45 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 14:55 VideoJournal české vědy 15:15 Missio magazín: prosinec 2015 16:25 Terra Santa News: 16. 12. 2015 16:45 Přejeme si... 17:05 Můj Bůh a Walter: Temné legendy 17:35 Vatican magazine (840. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:10 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchstání 18:30 Bible pro nejmenší: Adam a Eva 18:35 Sedmihlásky – Jede forman dolinú 18:40 Guyanská Diana 19:10 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 (6. díl): Ohlédnutí [P] 19:30 V souvislostech (121. díl) [P] 20:00 Tajemství sv. Terezie 20:50 Harfa Noemova [P] 21:20 Na druhý pohled 22:55 Post Scriptum 23:05 Kazachstán, poutní kostel 0:00 Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 20. 12. 2015

6:15 Ars Vaticana (22. díl) 6:25 Zimbabwe: Z temnoty 6:45 Podobenství (9. díl): Marnotratný syn, 2. část 7:20 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 8:30 Barva lásky 9:05 Putování modrou planetou: Island 10:00 Mše svatá z kostela sv. Zdislavy na Prostřední Bečvě [L] 11:20 Plnou parou do srdce Beskyd 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (121. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Tajemství sv. Terezie 14:20 Muzikanti, hrajte [P] 14:55 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – Mistr Jan Hus: kacíř, nebo hrdina? 16:10 Na druhý pohled 17:45 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 17:55 Sedmihlásky – Zahrajte nám, muziganti 18:00 Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání 18:30 Animované biblické příběhy: Rút [P] 19:00 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 19:20 Mwebare kwija – Klinika v buši 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Matka mého Pána (Lk 1,39–45) [P] 20:40 Nejedem život zjizven mezi vami: adventní setkání k výstavě fotografií Imricha Vebera [P] 21:40 V souvislostech (121. díl) 22:05 Missio magazín: prosinec 2015 23:10 Ars Vaticana (22. díl) 23:20 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, žít s tajemstvím 23:45 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:40 44 let novickou 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 13. 12. – 3. neděle adventní

1. čt.: Sof 3,14–18a

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6 (*Plesejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.*)

2. čt.: Flp 4,4–7

Ev.: Lk 3,10–18

Pondělí 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Nm 24,2–7.15–17a

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

Ev.: Mt 21,23–27

Úterý 15. 12. – ferie

1. čt.: Sof 3,1–2.9–13

Ž 34(33),2–3.6–7.17–18.19+23

Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.*)

Ev.: Mt 21,28–32

Středa 16. 12. – ferie

1. čt.: Iz 45,6b–8.18.21b–25

Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14

Odp.: Iz 45,8 (*Rosu dejte,*

nebesa, shůry, právo ať se vyleje z oblak!)

Ev.: Lk 7,19–23 (řec. 18b–23)

Čtvrtek 17. 12. – ferie

1. čt.: Gn 49,1a.2.8–10

Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8.17

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,1–17

Pátek 18. 12. – ferie

1. čt.: Jer 23,5–8

Ž 72(71),1–2.12–13.18–19

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,18–24

Sobota 19. 12. – ferie

1. čt.: Sd 13,2–7.24–25a

Ž 71(70),3–4a.5–6ab.16–17

Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)

Ev.: Lk 1,5–25

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA VLAKY

proběhne v sobotu 19. prosince 2015 následujícími vlaky:

- R 1108: Nymburk hl. nádraží (10.08) – Rumburk (12.39)
- R 1127: Olomouc hl. n. (11.07) – Opava východ (13.33)
- R 1186: Plzeň hl. n. (14.05) – Žatec (15.59)
- R 1268: Pardubice hl. n. (13.00) – Liberec (15.58)
- R 610 Karlex: Ústí nad Labem hl. n. (12.47) – Cheb (15.29)
- R 644 Lužnice: Veselí nad Lužnicí (12.36) – Tábor (12.57)
- R 668 Rožmberk: Brno hl. n. (7.20) – Plzeň hl. n. (13.57)
- R 688 Říp: Praha Masarykovo nádraží (10.53) – Děčín hl. n. (12.32)
- R 760: Praha hl. n. (12.12) – Mariánské Lázně (15.02)
- R 792: Kolín (9.15) – Ústí nad Labem západ (11.08)
- R 805: Brno hl. n. (8.36) – Přešov (10.32)
- R 825 Radegast: Brno hl. n. (7.02) – Bohumín (9.34)
- R 872 Slavkov: Brno hl. n. (8.57) – Pardubice hl. n. (10.54)
- R 905: Brno hl. n. (7.18) – Šumperk (9.39)
- R 927: Jaroměř (14.20) – Trutnov hl. n. (15.20)
- R 988: Brno hl. n. (6.20) – Praha hl. n. (9.51)
- Sp 1705: Zábřeh na Moravě (9.31) – Jeseník (11.10)
- Sp 1721 Litava: Brno hl. n. (7.35) – Uherské Hradiště (9.19)

Bližší informace na www.betlemskesvetlo.cz – mj. přehled místních akcí.

V kostele sv. Vavřince v Rumburku je od začátku adventu k vidění KLÁŠTERNÍ BETLÉM. Jesličky vyřezané těmi nejlepšími řezbáři Šluknovska pochází z roku 1922. Třidevadesát let starý betlém se staví na ploše o rozloze 20 m² v postranní kapli sv. Antonína Paduánského v klášterním kostele sv. Vavřince. Betlém v orientálním stylu pořídili řeholníci z rumburského kapucinského kláštera. Klášterní betlém je přístupný během otevírací doby Lorety Rumburk **do 2. 2. 2016, od úterý do soboty mezi 9.00 – 16.00 hod.** Jeho návštěva je součástí prohlídkového okruhu v Loretě Rumburk. Vstupné je 50 a 25 Kč, děti do 6 let mají vstup zdarma. O vánočních svátcích je možné betlém zhlédnout **v sobotu 26. 12. 2015 od 14.00 do 17.00 hod. a dále v neděli 27. 12. a v pondělí 28. 12. 2015 mezi 14.00 – 16.00 hod.** Vstupné o Vánocích je dobrovolné. Betlém v kostele sv. Vavřince v Rumburku zpřístupňuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Ti, kdo se chtějí za klášterním betlém vypravit opakovaně a vidět všechny jeho proměny, by si měli uschovat vstupenku z první návštěvy rumburské Lorety. Poté, co se prokážou vstupenkou a získají razítko, si v lednu při druhé a třetí návštěvě prohlédnou betlém zdarma.

Více informací sdělí: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA

260–920 DÍLKŮ. Cena

s poštovným je 150, 280

a 400 Kč. **Objednávky:**

Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • e-mail: trecicmartin@volny.cz

• tel. 728 133 220. Více na <http://mujweb.cz/trecicmartin>.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. PROSINCE 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 12.		PO 14. 12.		ÚT 15. 12.		ST 16. 12.		ČT 17. 12.		PÁ 18. 12.		SO 19. 12.	
Antífona	42	40	1734	1953	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	1734	1953	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	1046	1165	1062	1182	1076	1198	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	1735	1954	101	107	104	111	126	136	129	140	133	144
Antífona k Zach. kantiku	94	99	1735	1954	101	107	105	111	126	136	130	140	133	144
Prosby	94	99	1724	1943	102	108	105	111	126	136	130	140	133	144
Závěrečná modlitba	95	100	1615	1830	102	108	105	112	127	137	130	141	134	145
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	123	133	123	133
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	99	105	102	108	106	112	127	137	130	141	134	145
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	102	108	105	112	127	137	130	141	134	145
Nešpory:														
	SO 12. 12.													
Hymnus	41	39	41	39	1736	1955	41	39	41	39	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	1056	1177	1071	1193	1086	1209	125	135	125	135
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	1737	1956	103	110	107	113	128	138	131	142
Ant. ke kant. P. M.	93	98	97	102	1737	1956	104	110	107	114	128	139	132	143
Prosby	93	98	97	102	1731	1950	104	110	107	114	129	139	132	143
Záv. modlitba	95	100	95	100	1615	1830	102	108	105	112	127	137	130	141
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

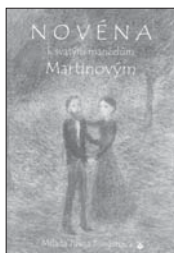
Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NOVÉNA K SVATÝM MANŽELŮM MARTINOVÝM

Milada Jiřina Burgerová OCD • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Tato novéna má pomoci všem manželským párům (nebo i všem ostatním, kteří žijí jakýkoliv způsob společenství) nejen předkládat svatým manželům Martinovým všechny těžkosti a obtíže svého rodinného života, ale chce je i povzbudit, aby přijali a žili vzájemný vztah jako společnou cestu ke svatosti. Vždyť Ludvík a Zélie, jak zdůraznil kardinál José Saraiva Martins při blahorečení manželů Martinových, pochopili, že se „mohou stát svatými nikoliv navzdory manželství, ale právě v něm a skrze ně“.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 100x145 mm, 60 stran, 49 Kč*

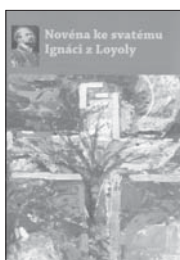

NOVÉNA KE SVATÉMU IGNÁCI Z LOYOLY

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Devítidenní modlitba se sv. Ignácem z Loyoly nás provádí tím, co je tomu světci nejvlastnější. Vyšlo s církevním schválením.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., A6, 32 stran, 35 Kč*

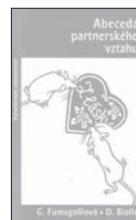

ABECEDA PARTNERSKÉHO VZTAHU

Giovanna Fumagalliová - Davide Biollo • Z italštiny přeložil Richard Machan • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Málokdo má odvahu vyprávět o obtížích spojených s počátky manželství. Málokdo umí promluvit o tom, jaké úsilí stojí žít spolu každý den v harmonii. Mnohé páry se rozcházejí, když přijdou první nevyhnutelné obtíže. Autoři této knížky – manželé s třemi dětmi, kteří jsou spolu přes dvacet let – nabízejí užitečné praktické i duchovní postřehy, jak překonat nástrahy a využít příležitosti ve společném vztahu.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 102x165 mm, 72 stran, 99 Kč*

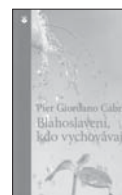

BLAHOŠLAVENÍ, KDO VYCHOVÁVAJÍ

Pier Giordano Cabra • Z italštiny přeložila Stanislava Šebková • Odpovědná redaktorka Lenka Jeřábková

Blahoslavenství jsou srdcem Ježíšova Horského kázání, ale i jedním z ústředních bodů veškerého jeho učení. Pier Giordano Cabra zkoumá jejich konkrétní význam v oblasti výchovy. Vyznává jejich nadčasovou platnost a čerpá z jejich obrovského potenciálu lidskosti. Obrací se především k těm, kdo se s dětmi a mládeží setkávají ve svém profesním životě, avšak inspiraci v jeho díle mohou nalézt i rodiče pro výchovu svých dětí. Autor si je vědom, že výchova je úkol nesnadný, ale právě blahoslavenství mohou vychovatele motivovat v jejich úsilí a pomoci jim, aby na své poslání pohlíželi s optimismem a s vědomím, že zasévají pro věčnost.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 114x180 mm, 120 stran, 179 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky tydeniku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřízujeme konečnému usudku církve. Nvyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.